

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन।
यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या
उपस्थैः। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती
मीयमानः। वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः
पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।
ऊर्ध्व ऊषुणं ऊतये। तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य
सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विर्विह्वयामहे। ऊर्ध्वो नः पाह्यः हंसो
नि केतुना। विश्वः समत्रिणन्दह। कृधी न ऊर्ध्वा च रथाय
जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अहाम्। समर्य आ विदथे वर्धमानः।
पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देव्या विप्र उदियति वाचम्।
युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति

जायमानः। तं धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो
मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः।
अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाट। तं सबाधो यतः सुचः। इत्था
धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुरग्निमृतये। त्वं वरुण उत मित्रो
अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि
सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरन्दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥ [१]

होता यक्षदग्निं समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा
पृथिव्याः सङ्गृथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्।
मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं नृशस्त्रं नृः प्रणेत्रम्।
गोभिर्वपावान्थस्याद्वीरैः शक्तीवान्रथैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो
देवां आवक्षद्भूतो हव्यवाडमूरः। उपेमं यज्ञमुपेमां देवो
देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वर्हिः
सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च प्रथतां

स्वासस्थं देवेभ्यः। एमैनदद्य वसंवो रुद्रा आदित्याः संदन्तु
प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्याज्यस्य होतर्यजं॥ ४॥

होता यक्षदुर ऋष्याः कवष्यो कौषधावनीरुदाताभीर्जिहतां
विपक्षोभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे
विश्रयन्तामृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा नृः पतिभ्यो योनिं
कृण्वाने। सस्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्हिः सीदतां
वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतारा
मन्द्रा पोतारा कवी प्रचेतसा। स्विष्टमुद्यान्यः करदिषा
स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां
वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्त्रो देवीरपसामपस्तमा
अच्छिद्रमुद्येदमपस्तन्वताम्। देवेभ्यो देवीर्देवमपो
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्त्वष्टारमचिष्टुमपाकं
रेतोधां विश्रवसं यशोधाम्। पुरुरूपमकामकर्शनं
सुपोषः पोषैः स्यात्सुवीरो वीरैर्वेत्वाज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षद्वनस्पतिमुपावस्रक्षद्वियो जोष्टारं शशमन्नरः।
स्वदात्स्वधितिर्ऋतुथाद्य देवो देवेभ्यो हव्यावाङ्मेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षदग्निः स्वाहाऽऽज्यस्य स्वाहा

मेद॑सुः स्वाहा॑ स्तो॒काना॑ऽऽ स्वाहा॑ स्वाहा॑कृतीना॑ऽऽ स्वाहा॑
ह॒व्यसू॑क्तीनाम्। स्वाहा॑ दे॒वाः॑ औ॒ज्यपा॑न्थस्वाहा॑ऽग्निः॑
हो॒त्राञ्जु॑षा॒णा अ॒ग्न आ॒ज्यस्य॑ वियन्तु होत॒र्यजं॑॥५॥

प्रियमिन्द्र॑स्यास्तु वे॒त्वाज्य॑स्य होत॒र्यजं॑ सु॒वीरौ॑ वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य होत॒र्यजं॑ च॒त्वारि॑ च
(अ॒ग्निन्त॑नूनपा॒तन्नरा॑शः॒संम॑ग्निमिड ईडि॑तो ब॒र्हिर्दु॑रं उ॒पासा॑नक्ता दै॒व्या तिस्र॑स्त्वष्टा॑रं
व॒नस्पति॑म॒ग्निम्। प॒ञ्च वे॒त्वेकौ॑ वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वीतामे॑कौ वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वेत्वे॑कौ वि॒यन्तु॑ होत॒र्यजं॑॥)॥[२]

समि॑द्धो अ॒द्य म॒नुषो॑ दुरो॒णे। दे॒वो दे॒वान् य॑जसि जा॒तवे॑दः।
आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॒हश्चि॑कित्वा॒न्। त्व॒न्दूतः॑ क॒विर॑सि प्र॒चे॒ताः।
त॒नून॑पात्प॒थ ऋ॒तस्य॑ या॒नान्। म॒ध्वा॑ स॒मञ्ज॑न्थस्व॒दया॑ सु॒जिह्वा॑।
म॒न्मा॑नि धी॒भि॒रु॒त य॒ज्ञमृ॑न्धन्। दे॒व॒त्रा च॑ कृ॒णु॒ह्यध्व॑रन्नः।
नरा॑शः॒सस्य॑ म॒हि॒मान॑मेषाम्। उ॒पे स्तो॑षाम य॒ज्ञत॑स्य
य॒ज्ञैः॥६॥

ते सु॒क्रत॑वः शुच॑यो धि॒य॒न्धाः। स्व॑दन्तु दे॒वा उ॒भया॑नि ह॒व्या।
आ॒जु॒ह्वान् ई॒ड्यो॒ वन्द्य॑श्च। आया॑ह्य॒ग्रे वसु॑भिः स॒जोषा॑ः। त्वं
दे॒वाना॑म॒सि य॒ह्व होता॑। स ए॒नान् य॑क्षी॒षितो॑ य॒जी॒यान्।
प्रा॒चीनं॑ ब॒र्हिः प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः। व॒स्तो॒र॒स्या वृ॑ज्यते
अ॒ग्रे अ॒ह्ना॑म्। व्यु॑ प्रथते वि॒तरं॑ वरी॒यः। दे॒वेभ्यो॑ अ॒दित॑ये
स्यो॒नम्॥७॥

व्यच॑स्वतीरुर्वि॒या वि॒श्रय॑न्ताम्। पति॑भ्यो न जन॑युः
 शु॒म्भमा॑नाः। देवी॑र्द्वारो बृ॒हतीर्वि॑श्वमिन्वाः। दे॒वेभ्यो॑ भवथ
 सु॒प्राय॑णाः। आसु॑ष्वय॑न्ती यज॑ते उपा॑के। उ॒षासा॑नक्ता
 सद॑तां नि यो॒नौ। दि॒व्ये योष॑णे बृ॒हती सु॑रु॒क्मे। अधि॑ श्रियः
 शु॒क्रपि॑शन्दधाने। दै॒व्या हो॑ता॒रा प्रथ॑मा सु॒वाचा॑। मिमा॑ना
 य॒ज्ञं मनु॑षो यज॑ध्यै॥८॥

प्र॒चोद॑य॑न्ता वि॒दथे॑षु का॒रू। प्रा॒चीनं॑ ज्योतिः॑ प्र॒दिशा॑ दि॒शन्ता॑।
 आ नो॑ य॒ज्ञं भार॑ती तू॒यमे॑तु। इडा॑ मनु॑ष्वदि॒ह चे॒तय॑न्ती। ति॒स्रो
 दे॒वीर्बर्हि॑रेदः॑ स्यो॒नम्। सर॑स्वती॒ स्वप॑सः सदन्तु। य इ॒मे
 द्यावा॑पृथि॒वी जनि॑त्री। रू॒पैरपि॑ श॒द्भुव॑नानि॒ विश्वा॑। तम॒द्य
 हो॑तरिषि॒तो यजी॑यान्। दे॒वन्त्वष्टा॑रमि॒ह य॑क्षि वि॒द्वान्॥९॥

उ॒पाव॑सृज॒त्मन्या॑ सम॒ञ्जन्। दे॒वानां॑ पाथं ऋ॒तुथा ह॒वींषि॑।
 वन॑स्पतिः॒ शमि॑ता दे॒वो अ॒ग्निः। स्वद॑न्तु ह॒व्यं मधु॑ना घृ॒तेन॑।
 स॒द्यो जा॑तो व्य॑मिमीत य॒ज्ञम्। अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मभवत्पु॒रोगाः।
 अ॒स्य हो॑तुः प्र॒दिश्य॑तस्य॒ वाचि॑। स्वाहा॑कृतः॒ ह॒विर॑दन्तु
 दे॒वाः॥१०॥

य॒ज्ञैः स्यो॑नं यज॑ध्यै वि॒द्वान्ष्टौ च॑॥ [३]

अ॒ग्निर्हो॑ता॒ नो अध्व॑रे। वा॒जी सन्प॑रिणीयते। दे॒वो दे॒वेषु॑

य॒ज्ञियः॑। परि॑त्रिवि॒ष्टध्व॑रम्। यात्य॒ग्नी र॒थीरि॑व। आ दे॒वेषु॑
प्रयो॒ दध॑त्। परि॒ वाज॑पतिः क॒विः। अ॒ग्निर्ह॒व्यान्य॑क्रमीत्।
दध॒द्रत्नानि॑ दा॒शुषे॑॥११॥

अ॒ग्निर्होता॑ नो नव॑॥ [४]

अजै॑द॒ग्निः। अस॑न॒द्वाज॑न्नि। दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ट्।
प्राञ्जो॑भिर्हिन्वा॒नः। धेना॑भिः कल्प॑मानः। य॒ज्ञस्यायुः॑
प्रति॑रन्। उप॒ प्रेष्य॑ होतः। ह॒व्या दे॒वेभ्यः॑॥१२॥

अजै॑दृष्टौ॥ [५]

दैव्याः॑ शमि॒तार उ॒त म॑नुष्या॒ आर॑भध्वम्। उप॑नयत् मे॒ध्या
दुरः॑। आ॒शासा॑ना॒ मेध॑पतिभ्यां॒ मेध॑म्। प्रास्मा॑ अ॒ग्निं भ॑रत।
स्तृणी॑त ब॒र्हिः। अन्वे॑न॒ मा॒ता म॑न्यताम्। अनु॑ पि॒ता। अनु॑
भ्रा॒ता स॑ग॒र्भ्यः। अनु॑ सखा॒ सयू॑थ्यः। उ॒दीची॑ना॒ अस्य॑ प॒दो
निध॑त्तात्॥१३॥

सूर्य॑श्चक्षु॒र्गम॑यतात्। वात॑ प्रा॒णम॒न्वव॑सृजतात्। दि॒शः
श्रोत्र॑म्। अ॒न्तरि॑क्ष॒मसु॑म्। पृथि॒वी॑ शरी॑रम्। ए॒कधा॑ऽस्य
त्वच॑माच्छा॒तात्। पुरा॑ नाभ्या॑ अपि॒शसो॑ व॒पामु॑त्खि॑दतात्।
अ॒न्तरे॒वोष्माणं॑ वारयतात्। श्ये॒नम॑स्य॒ वक्षः॑ कृणुतात्।

प्रशसां बाहू॥१४॥

शला दोषणीं। कश्यपेवाँसां। अच्छिद्रे श्रोणीं।
कवषोरू स्नेकपर्णाष्ठीवन्तां। षड्विंशतिरस्य वङ्कयः।
ता अनुष्ठोच्यावयतात्। गात्रंङ्गात्रमस्यानूनं कृणुतात्।
ऊवध्यगोहं पार्थिवङ्घ्रनतात्। अस्त्रा रक्षः सँसृजतात्।
वनिष्ठुमस्य मा रांविष्ट॥१५॥

उरूकं मन्यमानाः। नेद्वस्तोके तनये। रवितारवच्छमितारः।
अग्निगो शमीध्वम्। सुशमिं शमीध्वम्। शमीध्वमग्निगो।
अग्निगुश्चापापश्च। उभौ देवानाँ शमितारौ। ताविमं पशुँ
श्रपयतां प्रविद्धाँसौ। यथायथाऽस्य श्रपणन्तथातथा॥१६॥

धत्ताद्बाहू मा रांविष्ट तथातथा॥ [६]

जुषस्वं सप्रथंस्तमम्। वचो देवप्सरस्तमम्। हव्या जुह्वान
आसनि। इमं नो यज्ञममृतैषु धेहि। इमा हव्या जातवेदो
जुषस्व। स्तोकानामग्ने मेदंसो घृतस्य। होतुः प्राशान प्रथमो
निषद्य। घृतवन्तः पावक ते। स्तोकाः श्रौतन्ति मेदंसः। स्वधर्मं
देववीतये॥१७॥

श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम्। तुभ्यँ स्तोका घृतश्रुतः। अग्ने

विप्राय सन्त्य। ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसे। यज्ञस्य प्राविता
 भव। तुभ्यं श्रोतन्त्यग्निगो शचीवः। स्तोकासौ अग्ने
 मेदसो घृतस्य। कविशस्तो बृहता भानुनागाः। हव्या
 जुषस्व मेधिर। ओजिष्ठन्ते मध्यतो मेद उद्धृतम्। प्र ते
 वयन्ददामहे। श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधित्वचि। प्रति
 तान्देवशोविहि॥१८॥

देववीतय उद्धृतग्रीणि च॥ [७]

आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैः। इन्द्र यातन्नमौभिरग्ने अर्वाक्।
 युव राधौभिरकवेभिरिन्द्र। अग्ने अस्मे भवतमुत्तमेभिः। होता
 यक्षदिन्द्राग्नी। छागस्य वपाया मेदसः। जुषेता हविः।
 होतर्यज। विह्यख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत
 वा सजातान्॥१९॥

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम्। स वान्धियं वाजयन्तीमतक्षम्।
 होता यक्षदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य जुषेता हविः। होतर्यज।
 त्वामीडते अजिरन्दूत्याय। हविष्मन्तः सदमिन्मानुषासः।
 यस्य देवैरासदो बर्हिरग्ने। अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु। होता
 यक्षदग्निम्। पुरोडाशस्य जुषेता हविः। होतर्यज॥२०॥

सजातान्निन्दे च॥ [८]

गी॒र्भिर्वि॒प्रः प्र॑म॒तिमि॒च्छमा॑नः। ई॒दृ॒ र॒यिं य॒शसं॑ पू॒र्वभा॑जम्।
 इन्द्रा॑ग्नी वृ॒त्रह॑णा सु॒वज्रा॑। प्र णो॒ नव्ये॑भिस्तिर॒तं
 दे॒ष्णैः। मा॒च्छेद्वा॑ र॒श्मीर॑ति॒ नाध॑मानाः। पि॒तृणां॑
 श॒क्तीर॑नुयच्छ॒मानाः। इन्द्रा॑ग्निभ्या॒ङ्कं वृष॑णो म॒दन्ति॑। ता॒ह्यद्रीं॑
 धि॒षणा॑या उ॒पस्थे॑। अ॒ग्निं सु॑दी॒तिं सु॑दृ॒शं गु॑णन्तः।
 न॒म॒स्याम॒स्त्वेड्यं॑ जा॒तवे॑दः। त्वा॒न्दूत॑म॒रति॑ र॒ह॒व्यवा॑हम्।
 दे॒वा अ॑कृ॒ण्वन्न॒मृत॑स्य॒ नाभि॑म्॥ २१॥

जा॒तवे॑दो द्वे च॑॥ [९]

त्व॑ र॒ह्यग्रे॑ प्रथ॒मो म॒नोता॑। अ॒स्या धि॒यो अ॒भ॒वो द॑स्म॒होता॑।
 त्व॑ र॒सीं वृष॑न्न॒कृ॒णोर्दु॑ष्टरी॒तु। स॒हो वि॒श्वस्मै॑ स॒हसे॑ स॒ह॒ध्ये।
 अधा॑ होता॒ न्यसी॑दो॒ यजी॑यान्। इ॒डस्प॑द इ॒षय॑न्नी॒ड्यः
 सन्। तं त्वा॒ नरः॑ प्रथ॒मन्दे॑व॒यन्तः॑। म॒हो रा॒ये चि॑तय॒न्तो
 अ॒नु॒ग॒मन्। वृ॒तेव॑ यन्तं ब॒हुभि॑र्वस॒व्यैः। त्वे र॒यि॒ञ्जागृ॑वा र॒सो
 अ॒नु॒ग॒मन्॥ २२॥

रु॒श॒न्तम॒ग्निं द॑र्श॒तम्बृ॑हन्तम्। व॒पाव॑न्तं वि॒श्वहा॑ दी॒दिवा र॑सम्।
 प॒दं दे॒वस्य॑ न॒मसा॑ वि॒यन्तः॑। श्र॒व॒स्यवः॑ श्र॒व आ॑प॒न्नमृ॑क्तम्।
 ना॒मा॒नि चि॒दधि॑रे य॒ज्ञिया॑नि। भ॒द्राया॑न्ते रण॒यन्त॑ स॒न्दृष्टौ॑।

त्वां वर्धन्ति क्षितयः पृथिव्याम्। त्वं राय उभयांसो
जनानाम्। त्वन्नाता तरणे चेत्योभूः। पिता माता
सदमिन्मानुषाणाम्॥२३॥

सपर्येण्यः स प्रियो विक्ष्वग्निः। होता मन्द्रो निषसादा
यजीयान्। तन्त्वा वयन्दम् आ दीदिवांसम्। उपजुबाधो
नमसा सदेम। तन्त्वा वयं सुधियो नव्यमग्ने। सुम्नायव
ईमहे देवयन्तः। त्वं विशो अनयो दीद्यानः। दिवो अग्ने
बृहता रोचनेन। विशां कविं विशपतिं शश्वतीनाम्।
नितोशनं वृषभं चर्षणीनाम्॥२४॥

प्रेतीषणि मिषयन्तं पावकम्। राजन्तमग्निं यजुतं
रयीणाम्। सो अग्र ईजे शशमे च मर्तः। यस्त
आनदथ्समिधा हव्यदातिम्। य आहुतिं परि वेदा नमोभिः।
विश्वेथ्सवामा दधते त्वोतः। अस्मा उ ते महि महे विधेम।
नमोभिरग्ने समिधोत हव्यैः। वेदीसूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः।
आ ते भद्रायांसुमतौ यतेम॥२५॥

आ यस्ततन्थ रोदसी विभासा। श्रवोभिश्च श्रवस्यस्तरुत्रः।
बृहद्विर्वाजैः स्थविरेभिरस्मे। रेवद्विरग्ने वितरं वि भाहि।

नृवद्वंसो सदमिद्धेह्यस्मे। भूरितोकाय तनयाय पश्वः। पूर्वीरिषो
 बृहतीरारे अघाः। अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु। पुरूण्यग्रे
 पुरुधा त्वाया। वसूनि राजन्वसुताते अश्याम्। पुरूणि हि
 त्वे पुरुवार सन्ति। अग्रे वसु विधते राजनित्वे॥२६॥

जागृवांसो अनुग्मन्मानुषाणाञ्चरुषणीनां यन्तेमाश्यान्द्वे च॥—————[१०]

आभरतः शिक्षतं वज्रबाहू। अस्मा इन्द्राग्नी अवतः
 शचीभिः। इमे नु ते रश्मयः सूर्यस्य। येभिः सपित्वं पितरो
 न आयन्। होता यक्षदिन्द्राग्नी। छागस्य हविष आत्तामद्य।
 मध्यतो मेद उद्धृतम्। पुरा द्वेषोभ्यः। पुरा पौरुषेय्या गृभः।
 घस्तान्नम॥२७॥

घासे अञ्ज्राणां यवसप्रथमानाम्। सुमत्क्षराणां
 शतरुद्रियाणाम्। अग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानाम्। पार्श्वतः
 श्रोणितः शितामृत उथ्सादतः। अङ्गादङ्गादवत्तानाम्। करत
 एवेन्द्राग्नी। जुषेताः हविः। होतर्यजं। देवेभ्यो वनस्पते
 हवीःषि। हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम्॥२८॥

प्रदक्षिणिद्रशनयां नियूय। ऋतस्य वक्षि पथिभी
 रजिष्ठैः। होता यक्षद्वनस्पतिमभिहि। पिष्टतमया

रभिष्ठया रश्नयाधित। यत्रेन्द्राग्रियोश्छागस्य हविषः
 प्रिया धामानि। यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि।
 यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्राग्नेर्होतुः
 प्रिया धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्यैवोपस्तुत्यै वोपावस्रक्षत्।
 रभीयांसमिव कृत्वी॥२९॥

करदेवं देवो वनस्पतिः। जुषतां हविः। होतर्यजं। पिप्रीहि
 देवा उशतो यविष्ठ। विद्वां ऋतूँर्ऋतुपते यजेह।
 ये दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः।
 होता यक्षदग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्रियोश्छागस्य
 हविषः प्रिया धामानि। अयाङ्ग्वनस्पतेः प्रिया पाथांसि।
 अयाङ्देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः
 प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्। आयजतामेज्या
 इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां हविः।
 होतर्यजं॥३०॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथांसि सप्त च॥ [११]

उपो ह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः प्रमतिमिच्छमानाः।
 अर्वन्तो न काष्ठान्नक्षमाणाः। इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते।

वनस्पते रश्नयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्।
 वहं देवत्रा दिधिषो हवींषि। प्र चंदातारममृतेषु वोचः।
 अग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगंस्य हविषः
 प्रिया धामानि॥३१॥

अयाङ्गनस्पतेः प्रिया पाथांसि। अयाङ्गवानामाज्यपानां
 प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं
 महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा
 जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
 होतः। पावक शोचे वेष्ट्वं हि यज्वां। ऋता यजासि महिना
 वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥—————[१२]

देवं बर्हिः सुदेवं देवैः स्यात्सुवीरं वीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
 प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु यजं। देवीद्वारः सङ्घाते विद्धीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा
 देवहूतौ वत्स ईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो
 वा नवजातो मैना अर्वा रेणुककाटः पृणग्वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन्यज्ञे

प्रयत्यहेतामपि नूनन्देवीर्विशः प्रायासिष्टाः सुप्रीते
 सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवी जोष्टी
 वसुधिते ययोरन्याऽघाद्वेषांसि यूयवदान्यावक्षद्वसु
 वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।
 देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावक्षथ्सग्धिः सपीतिमन्या
 नवेन पूर्वन्दयमानाः स्याम पुराणेन नवन्तामूर्जमूर्जाहुती
 ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।
 देवा दैव्या होतांरा नेष्टांरा पोतांरा हुताघशःसावाभरद्वसू
 वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीरिडा
 सरस्वती भारती द्यां भारत्यादित्यैरस्पृक्षथ्सरस्वतीमः
 रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेडया वसुमत्या सधुमादं मदेम वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो नराशःसंस्त्रिशीर्षा
 षडक्षः शतमिदेनःशितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं
 प्रवहन्ति मित्रावरुणेदस्य होत्रमरहतो बृहस्पतिः
 स्तोत्रमश्विनाऽऽध्वर्यवं वसुवनेवसुधेयस्य वेतु यज।
 देवो वनस्पतिर्वरुषप्रावा घृतनिर्णिग्द्यामग्रेणास्पृक्षदान्तरिक्षं
 मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादःहीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु

यजं॑। दे॒वं ब॒र्हिर्वारि॑तीनां नि॒धेधा॑ऽसि॒ प्रच्यु॑तीना॒मप्र॒-
 च्यु॑तत्रिका॒मध॑रणं॒ पुरु॑स्पार॒हं यश॑स्वदे॒ना ब॒र्हिषा॑ऽन्या
 ब॒र्ही॑ऽष्यभि॒ष्याम॑ वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यजं॑। दे॒वो
 अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः स॒त्यम॑न्माऽऽय॒जी
 हो॒ता हो॒तुर्हो॒तुरा॑य॒जीया॒नग्रे॑ या॒न्दे॒वान॑या॒ड्या॑ऽ अ॒पिप्रे॑र्ये
 ते हो॒त्रे अ॒म॑त्स॒त ता॑ऽ स॒स॒नुषी॑ऽ हो॒त्रा॑न्दे॒वङ्ग॒मान्दि॒वि
 दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑र॒येम॑ऽ स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॑ग्रे हो॒ताऽभू॑र्वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 नमो॒वा॒के वी॒हि यजं॑॥३३॥

यजैकं च॥ _____ [१३]

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वा॑रिः। व॒सु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑। दे॒वी उ॒षा॑सा॒नक्ता॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वी॒ताम्। दे॒वी जो॑ष्टी॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्। दे॒वी
 ऊ॒र्जा॑हु॒ती। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्॥३४॥

दे॒वा दै॒व्या॒ हो॒ता॑रा। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्।
 दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑। दे॒वो
 नरा॒श॑ऽसः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॑स्पतिः।
 व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒र्हिर्वारि॑तीनाम्। व॒सु॒वने॑

वसुधेयस्य वेतु॥३५॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः।
स॒त्यम॑न्मा॒यजी होता॑। होतु॑र्होतुराय॑जीयान्। अ॒ग्ने
या॒न्दे॒वानया॑ट्। या॑ अपि॑प्रेः। ये ते हो॒त्रे अम॑त्सत। ता॑
स॑स॒नुषी॑ हो॒त्रा॑न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम्।
स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॒ग्ने होता॑ऽभूः। व॒सुव॑ने वसु॑धेयस्य नमो॒वा॒के
वी॒हि॥३६॥

वी॒तां वे॒त्वभू॑रेकं च॥ [१४]

अ॒ग्निम॑द्य हो॒ता॑रमवृणी॒तायं यज॑मानः पच॑न्प॒क्तीः
पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॑न्द्रा॒ग्निभ्या॑ञ्छा॒गं सू॒प॒स्था अ॒द्य
दे॒वो व॒न॒स्पति॑रभवदिन्द्रा॒ग्निभ्यां॑ छा॒गे॒नाघ॑स्तान्तं मे॒दस्तः
प्रति॑पच॒ताग्र॑भीष्टा॒मवी॑वृधेतां पु॒रोडा॑शेन॒ त्वाम॑द्यर्षं आ॒र्षेय
ऋ॒षीणा॑न्नपादवृणी॒तायं यज॑मानो ब॒हुभ्य॑ आ सङ्ग॑तेभ्य
ए॒ष मे॑ दे॒वेषु॑ वसु॒ वार्या॑ यक्ष्यत॒ इति॑ ता या दे॒वा
दे॒व॒दाना॑न्यदुस्तान्य॑स्मा॒ आ च॒ शा॒स्वा च॑ गुरस्वे॒षित॑श्च
होत॑रसि॒ भद्र॑वाच्याय॒ प्रेषि॑तो॒ मानु॑षः सू॒क्तवा॑काय॒ सूक्ता
ब्रू॑हि॥३७॥

अ॒ग्निम॑द्यैकम्॥ [१५]

अ॒ञ्जन्ति॑ हो॒तां यक्ष॑त्समि॒द्धो अ॒द्याग्नि॑रजै॒र्देव्यां॑ जु॒षस्वा वृ॑त्रहणा गी॒र्भिस्त्व॑ ह्याभ॑रत॒मुपो॑ह्

यदे॒वं ब॒र्हिः सु॒दे॒वं दे॒वं ब॒र्हि॒रग्नि॑म॒द्य पञ्च॑दश॥१५॥

अ॒ञ्जन्त्य॑ग्नि॒रहो॒तां नो गी॒र्भिरु॑पो ह॒ यद्वि॒दथ॑ वा॒जिनः॑ स॒प्तत्रिं॑शत्॥३७॥

अ॒ञ्जन्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः

प्रपाठकः समाप्तः॥